

HÖGSTA DOMSTOLEN

Box 2066

103 12 STOCKHOLM   Sändes även via e-post till: hogsta.domstolen@dom.se

Tel 08-617 64 00

Mål Ö 3945 /2007   Rotel 31

Bertil Burström (Burström) ./.. Advokat Sven Jernryd med advokatfirma Sven Jernryd AB (Jernryd)

KOMPLETTERING AV ÖVERKLAGANDET

Burström har i överklagandet till HD åberopat att reglerna om res judicata inte är tillämpliga i förevarande ärende, då omständigheterna om mörkning och undertryckande av viktiga fakta i Jernryds rättsutredning *de facto* och "*synbarligen*" inte tidigare prövats av någon domstol. Innehållet i de domar som Lunds tingsrätt anför, bär syn för sägen – Jernryds undanhållande av advokaten Ströms desinformation och vilseledande av huvudmannen Klemeco Nord AB, *har inte* prövats! Det finns följaktligen inget rättskraftigt avgörande som hindrar prövning av förevarande sak.

Därutöver åberopas domarjäv. Denna rättsfråga borde ha avgjorts redan i hovrätten, trots att den ifrågasatta domarsitsen inte bekantgjordes för Burström innan hovrättens beslut.

1. JÄVSFRÅGAN - Talan mot domarjäv

Inom parentes erinras om att hovrätten mottog en annan jävsinvändning när det uppdagades att Jan E Ohlsson vid hovrättens tredje avdelning utsetts till referent i målet. Då Burström relativt nyligen varit nämndeman på samma avdelning och suttit i domarsits med Jan E Ohlsson, var det för Burström självklart att delikatessjäv förelåg. Efter upprepad muntlig argumentation gjordes slutligen ny lottning. Då det inte fanns anledning misstänka ytterligare jäv innan beslutet meddelades, kunde inte jävsinvändning göras innan överklagandet till HD.

Det är egendomligt att lagmannen Sigurd Heuman låtit sig adjungeras. Denne var tidvis involverad processledare för den skadeståndsprocess i Ängelholms tingsrätt, varifrån förevarande mål härrör. Redan i grundutbildningen får ju juridikstudenten veta att det är olämpligt att en domare medverkar i en fråga där denne i förväg har erhållit speciella insikter!

Som bevisning med ovanstående bevisstema åberopas en av fyra officiella skrifter; Ängelholms tingsrätts skrivelse av 1995-09-22; *bilaga 1*.

Utöver detta var Sigurd Heuman styrelseledamot i Sveriges Domareförbund och medverkade i dess remissvar till Advokatutredningen SOU 1999:31. Av skrivelsen framgår att Heuman intog ståndpunkten att det inte förekommer advokater som är illojala och svekfulla, vare sig i förfluten tid eller i nutid! Sigurd Heuman har därmed gjort sig själv jävig som domare i tvister där advokat är ifrågasatt av klient för vårdslöshet och/eller illojalitet.

Som bevisning med ovanstående bevisstema åberopas Domareförbundets skrivelse av 1999-08-19; *bilaga 2*.

Förutom vad som åberopades i jävsfrågan mot hovrättsrådet Staffan Anderberg må tilläggas att Anderberg i egenskap av styrelseledamot i Sällskapet Lundajurister kan ha personligt intresse av att skydda den i Sällskapet trogne medlemmen Sven Jernryd och dennes firma, där en av delägarna för övrigt ansvarar för Sällskapet Lundajuristers webbsida.

Det är tydligt att domare i det lilla landet Sverige utan urskillning låter sig fraterniseras med advokater, professorer och forskare även på sin fritid i föreningar, resor, kurser och festliga sammanhang. Måhända är det därför som ingen forskning förekommer i frågan varför ingen advokat synes ha behövt ta skadeståndsansvar gentemot missnöjd klient i någon lagkraftvunnen dom? På över sextio år! Historiken visar dock att flera juristdomare inte haft rättskänsla och integritet nog att i sin yrkesutövning motstå vänskapsbanden och påfrestningen att skilja på sak och person. En intressant fråga inställer sig i sammanhanget hur det kommer sig att advokatklanter i det ännu mindre Danmark enligt statistiken får bifall i över hälften av tvistemålen mot ifrågasatta advokater, medan utfallet för klienter i Sverige är och tycks förbli noll (0).

2. RES JUDICATA - Har denna regel erforderlig bäring på förevarande sak?

Avgörande för frågan huruvida regeln om res judicata är tillämplig i detta mål är om den aktuella rättsfrågan bevisligen redan avgjorts i någon tidigare dom i enlighet med Rättegångsbalkens bestämmelse i kap 17 § 11, som lyder: *"Dom äge, sedan tid för talan utgått, rättskraft, såvitt därigenom avgjorts den **sak**, varom talan väckts..."*

Det är således nödvändigt att ta reda på om det verkligen finns något rättsligt avgörande som **behandlat** och rättskraftigt avgjort den **sak** som här är ifråga.

Burström har fog för sitt påstående att ingen dom har behandlat frågan huruvida advokaten Sven Jernryd eller advokatfirman Jernryd har undertryckt eller mörkat något i sitt uppdrag från Klemeco Nord AB/Bertil Burström. Mörkläggningen avser det förhållandet att advokaten Lena Ström enligt ett tiotal skrifter *felaktigt* och *vilseledande* förespeglade huvudmannen Klemeco att avtalsbrottet mot pkt 5.1 skulle åberopas mot Jernmanufaktur AB, men att åberopandet likväl inte verkställdes, såvitt framgår av domen i Malmö tingsrätt i rättsfallet NJA 1992 s 403.

Som bevis för frånvaron av adekvata domskäl angående Jernryds undertryckande av Ströms desinformation åberopas innehållet i de domar som Lunds tingsrätt anför i sitt avvisningsbeslut: Dom av 12 dec 2003 från Lunds TR samt dom av 13 september 2004 från Hovrätten över Skåne och Blekinge; se *bilagor 3 och 4*.

Vid granskning av bilagorna 3-4 uppträder endast svårigheten att peka på domskäl som har bäring på förevarande sakfråga eftersom de faktiskt inte finns. Om domstolen har motsatt uppfattning, nämligen att domskäl som täcker nuvarande sakfråga verkligen finns, *yrkas återigen* att domstolen i sådant fall pekar på relevanta skrivelser i anförd dom(-ar).

Det bör påpekas att motparten Jernryd ej har varit delgiven i dessa mål och inte heller i förevarande sak. Någon kontradiktorisk rättegång har följaktligen inte skett, vare sig då eller nu. Därigenom har heller inte de bevisdokument som styrker åberopade citat ingivits, även om de aviserats och förtecknats med datum och härkomst. Samtliga dokument föreligger i det offentligt tillgängliga materialet i tidigare avgjorda mål.

3. Om behovet av prövningstillstånd i tvist mellan klient och advokat

Högsta domstolen bör för ledning av rättstillämpningen visa var gränserna går för tillämpning av regeln om res judicata i de lägen då tydliga bevis saknas för huruvida en väckt rättsfråga redan avhandlats i en tidigare dom eller ej. Av rättssäkerhetsskäl och med hänvisning till värnet om den svagare parten i varje rättsförhållande, bör HD förorda förhållningssättet att hellre fria än fälla. Detta innebär att ingen part skall berövas sin rätt att få sin sak prövad i en rättvis rättegång i de fall då rättskraften i tidigare avgjord sak inte helt uppenbart omfattar åberopade omständigheter i det nya målet.

Tvistemål angående advokatansvaret i förhållande till klient har inte prövats av HD sedan 1949. Av någon anledning har ingen klient tillerkänts skadestånd från påstått vårdslös eller illojal advokat i lagakraftvunna domar. Det finns all anledning att Högsta domstolen genom ett prejudicerande avgörande visar att det inte får förekomma högre beviskrav i skadeståndsmål mot advokat än vad som gäller vid

tvister mellan andra tjänste- och varuleverantörer och köpare eller konsumenter och/eller andra juridiska och fysiska personer.

4. Om problemet med kollegial vänskapskorruption i domstolen

Det är en utbredd uppfattning hos allmänheten att advokater och domstolsjurister håller ihop och "sitter i knäna på varandra". De flesta advokater har fullgjort någon form av domstolsmeritering och har ofta sin dagliga gärning i en och samma region samt i ortens domstol/domstolar. En advokatklint, som upplever sig allvarligt försummad, nödgas inge stämningsansökan vid den domstol där advokaten ifråga är hemmastadd och har etablerat personliga relationer med domstolens beslutsfattare. Det finns stor risk att dömande jurister i sådana lägen kan få svårigheter att göra åtskillnad på sak och person. Detta är p g a uppdragets karaktär och det kollegiala trycket knappast lättare för de jurister som adjungeras till tvisten från andra domstolar.

I sammanhanget kan framhållas att Regeringen nyligen har överlämnat ett uppdrag att utreda hur domstolarnas kommunikation påverkar allmänhetens förtroende. Ett av skälen till kommittédirektivet är att domar traditionellt sett formuleras med tanke på kollegorna i högre rätt och inte med utgångspunkt i att allmänheten skall förstå dem. Detta förhållningssätt medför bland annat att den lägsta instansen kan, genom användning av hårt vinklade och definitiva formuleringar, göra det i princip omöjligt att vända på avgörandet i högre instans. Ett exempel är den här bakomliggande domen av 1996-02-23 från Ängelholms tingsrätt, som ansåg att det förtjänade *beröm* att advokaten Ström bevisligen *underlät* gardera Klemecos talan i rättsfallet NJA 1992 s 403 med avtalsbrottet mot pkt 5.1, trots att tre vittnen kallats för att styrka detta brott, samt att Ström bevisligen även underlät åberopa skriftliga bevis om ensamrättsavtalets förutsättningar och bakgrund. Hade Klemeco haft kunskap nog att även åberopa Ströms systematiska desinformation i Ängelholms tingsrätt, hade det knappast gått att utdela något beröm hur mycket de tre tingsrättsdomarna än hade velat. Domens i högsta grad orättfärdiga skrivning utgör exempel på ett tvivelaktigt och ödesdigert förfarande, som kunnat ske i hägnet av kryptiska formuleringar.

Ängelholm 2007-12-03

Bertil Burström

Bilagor: 4